

من در مسیح کیستم؟

ر اساس دوم قرن‌تیاں فصل ۵ آیه ۱۷، “کسی که از آن مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ او زندگی کاملاً تازه‌ای را آغاز کرده است.” در کتاب مقدس، دو واژه یونانی برای کلمه “تازه” وجود دارد. اولین واژه *neos* است که اشاره به چیزی دارد که به تازگی ساخته شده است، اما چیزهای بسیاری شبیه به آن وجود دارند که قبلاً ساخته شده اند. واژه یونانی که در این آیه “تازه” ترجمه شده *kainos* می‌باشد که به معنای “چیزی است که به تازگی ساخته شده اما چیزی مشابه آن وجود ندارد.” ما در مسیح، کاملاً خلقت تازه ای گشته ایم، درست همانطور که خدا آسمانها و زمین را در ابتدا آفرید. او آنها را از هیچ آفرید، و همان کار را با ما انجام می‌دهد. او صرفاً نفس کهنه ما را تمیز نمی‌کند؛ بلکه نفس کاملاً جدیدی می‌آفریند. وقتی که ما در مسیح هستیم، “شریک طبیعت الهی” می‌شویم (دوم پطرس فصل ۱ آیه ۴). خدا خودش در شخص روح القدس، در قلبهایمان ساکن می‌شود. ما در مسیح هستیم و او در ماست.

ما در مسیح از نو متولد شده ایم و تازه شده ایم و این خلقت تازه دارای افکار روحانی است، درحالیکه طبیعت کهنه دارای افکار نفسانی است. این خلقت تازه با خدا معاشرت می‌کند، مطیع اراده خداست، و خود را وقف خدمت به او کرده است. اینها کارهایی است که طبیعت کهنه قادر به انجامش یا حتی میل به انجامش را ندارد. طبیعت کهنه نسبت به امورات روح مرده است و نمی‌تواند خودش را احیا کند. “در گناه و شرارتها مرده” است (افسیسیان فصل ۲ آیه ۱) و تنها می‌تواند توسط یک بیداری مافوق طبیعه زنده شود و این زمانی رخ می‌دهد که ما مسیح را می‌پذیریم و او در ما ساکن می‌شود. مسیح، طبیعتی کاملاً تازه و مقدس و زندگی ای فساد ناپذیر به ما می‌دهد. زندگی کهنه ما که پیشتر به خاطر گناه، نسبت به خدا مرده بود دفن می‌شود، و ما دوباره زنده می‌شویم که “در زندگی نوینی با او، گام برداریم” (رومیان فصل ۶ آیه ۴).

اگر ما به مسیح تعلق داریم، با او متحد هستیم و دیگر برده گناه نیستیم (رومیان فصل ۶ آیه های ۵ تا ۶)؛ ما با او زنده شده ایم (افسیسیان فصل ۲ آیه ۵)؛ به شکل او در آمده ایم (رومیان فصل ۸ آیه ۲۹)؛ از محکومیت آزاد شده ایم و مطابق با نفس راه نمی‌رویم بلکه مطابق با روح گام برمی‌داریم (رومیان فصل ۸ آیه ۱)؛ ما همراه با دیگر ایمانداران بخشی از بدن مسیح هستیم (رومیان فصل ۱۲ آیه ۵). ایماندار، اکنون صاحب قلبی تازه شده است (حزقیال فصل ۱۱ آیه ۱۹) و “همه برکات آسمانی را به او ارزانی داشته، به این دلیل که او از آن مسیح شده است” (افسیسیان فصل ۱ آیه ۳).

ممکن است تعجب کنیم که چرا با وجود اینکه زندگیمان را به مسیح داده ایم و از نجاتمان مطمئن هستیم، اما چرا معمولاً بدین شیوه ای که توصیف شد، زندگی نمی‌کنیم. این به خاطر این است که

طبیعت تازه ما در بدن جسمانی کهنه مان ساکن است، و این دو با یکدیگر در جنگ هستند. طبیعت کهنه مرده است، اما طبیعت تازه هنوز با “خیمه” کهنه ای که در آن ساکن است در ستیز است. شرارت و گناه هنوز وجود دارند، اما ایماندار، اکنون آنها را از چشم انداز تازه ای می بیند و آنها مثل مثل قبل، او را تحت کنترل ندارند. ما اکنون در مسیح می توانیم انتخاب کنیم که در برابر گناه مقاومت کنیم، درحالیکه طبیعت کهنه ما نمی توانست. اکنون ما این حق انتخاب را داریم که از طریق کلام و دعا و اطاعت، به طبیعت تازه خوراک بدهیم، یا با بی توجهی به آن موارد، به جسم خود خوراک دهیم.

هنگامی که ما در مسیح هستیم، “به چیزی فراتر از پیروزی دست یافته ایم، به واسطه او که ما را محبت کرد” (رومیان فصل ۸ آیه ۳۷) و می توانیم در نجات دهنده مان شادی کنیم، که همه چیز را ممکن ساخت (فیلیپیان فصل ۴ آیه ۱۳). ما در مسیح محبت شده ایم، آمرزیده شده ایم، و در امنیت هستیم. ما در مسیح، پذیرفته شده ایم، پارسا شده ایم، آزاد شده ایم، آشتی کرده ایم، و انتخاب شده ایم. در مسیح، ما پیروزمند هستیم، مملو از شادی و آرامش شده ایم، و زندگی برای ما معنای حقیقی دارد. چه نجات دهنده شگفت انگیزی است مسیح!